

Поняття про гельмінти та гельмінтози, геогельмінти та їх профілактика.

Захворювання людини, викликане глистами (гельмінтомами) називається **гельмінтозом**. Личинки глистів, потрапляючи в організм людини, знаходять там оптимальні умови для свого розвитку. Вони можуть розвиватися в усіх органах, хоча найбільше скупчуються у кишечнику.

В організм людини личинки глистів можуть потрапити через немиті фрукти, овочі, воду, брудні руки. Споживаючи м'ясо тварин, заражених глистами, людина ризикує заразити свій організм.

Деякі оцінки, виконані в США наводять, що 95-99% населення має паразитів, але не знають про це.

Гельмінтоз супроводжується погіршенням загального стану, апетиту, підвищенням слиновиділення. У калових виділення хворих людей дуже велика кількість яєць глистів, які можуть попадати в ґрунт, воду, а звідти — на овочі, фрукти. Активними розповсюджувачами яєць глистів є мухи.

За біологічних особливостей гельмінтів **поділяють на 3 класи:**

- **круглі черв'яки (нематоди)**, до них належать збудники аскаридозу, трихоцефаліозу, ентеробіозу, анкілостомозів, стронгілоїдозу, трихінельозу тощо;

- **стрічкові (цестоди)** - збудники теніозу, теніаринхозу, гіменолепідозу, дифілеботріозу, ехінококозу, альвеококозу тощо;

- **сисуни (трематоди)** - збудники опісторхозу, фасціольозу, парагоніозу, клонорхозу, метагоніозу тощо.

В організмі людини кожному виду гельмінтів властива своя специфічна локалізація, у зв'язку з чим їх поділяють на:

- **кишкові** (аскаридоз, анкілостомідози, стронгілоїдоз, трихінельоз, теніїдози, гіменолейнідоз та ін);

- **позакишкові** (опісторхоз, фасціольоз, парагоніоз, шистосомози та інші).

Особливості життєвого циклу гельмінтів дозволяє розділити їх на дві групи:

- 1) геогельмінти;
- 2) біогельмінти.

Для геогельмінтів характерна відсутність проміжного хазяїна, для розвитку личинок в яйцях до інвазійних форм потрібний кисень. Дозрівання яєць відбувається в більшості випадків у ґрунті, куди вони потрапляють з фекаліями. При цьому степінь зрілості личинок у виділених яйцях і терміни дозрівання яєць у навколишньому середовищі визначають степінь контагіозності хворих. У разі контагіозних гельмінтозів яйця або вже через кілька годин стають інвазійними або вже зрілими виділяються в навколишнє середовище. За наявності аскаридозу, трихоцефалозу та деяких інших гельмінтозів для дозрівання яєць необхідне тривале перебування яєць у навколишньому середовищі, тому спілкування з людиною, яка хвора, для оточуючих не є небезпечним.

